

Arrest

nr. 270 941 van 5 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HURLEBUSCH
Gerard Davidstraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. HURLEBUSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 augustus 1988 in het dorp Asaba, in Delta State, Nigeria. Na uw geboorte, leefde u uw hele leven in het dorp Agbor. U bent etnisch Ebo [Igbo]. Uw moeder was leerkracht en uw vader een zakenman. Uw ouders gingen reeds uit elkaar wanneer u zeer jong was en u had sindsdien weinig contact met uw vader. U liep school tot het tweede jaar secundair onderwijs. Nadien, ging u werken als fruitverkoopster. U bent christen en u hangt het pinkstergeloof aan.

Wanneer u jong was, leed u aan een mysterieuze ziekte, waardoor u nog steeds niet kon lopen op de leeftijd van vier jaar.

Uw moeder nam u mee naar verschillende dokters en ziekenhuizen, maar zij konden u niet helpen. Uiteindelijk, brachten uw moeder en grootvader u naar een priester van de geloofsgemeenschap van de Udele. Dit is een gemeenschap die bepaalde natuurelementen vereert, en die magie gebruikt. De priester van de Udele genas u, maar in ruil diende u een priesteres van Udele te worden wanneer u 21 jaar werd. Uw grootvader, die zelf een aanbidder was van de Udele, en uw moeder stemden toe. U werd meteen beter en u heeft geen gezondheidsproblemen meer ondervonden nadien. Wanneer u ongeveer twaalf à veertien jaar was, bekeerde uw grootvader zich tot het christendom. Wanneer u zestien jaar was, vertelden uw grootvader en moeder wat zij aan de priester hadden beloofd. U zou uw leven aan de Udele moeten wijden en geen eigen leven kunnen leiden, niet kunnen huwen en geen kinderen kunnen krijgen. Ook zou u gedwongen worden seksuele betrekkingen te hebben met priesters of aanhangers van het Udele-geloof. U weigerde en sindsdien probeerde uw grootvader de priester af te kopen of een vervanger voor u te vinden. Het wilde echter niet baten, en uiteindelijk werd uw hele familie bedreigd met de dood. Uw grootvader werd als eerste vermoord op spirituele manier. U vluchtte daarop naar de hoofdstad Abuja, op twintigjarige leeftijd. Ook uw zussen en broers hebben het dorp Agbor uit angst verlaten. In Abuja verbleef u eerst bij een neef van uw moeder en daarna bij een vriendin van uw moeder. Omdat er telkens ongelukkige dingen met hen en hun familie gebeurde wanneer u er verbleef, werd u steeds verjaagd. Uiteindelijk kwam u een kapster tegen, genaamd Edith. U verbleef drie à vier maanden bij haar, maar ook daar jaagde u de klanten weg omdat u niet goed was en spiritueel werd aangevallen. De partner van E., genaamd P., stelde u voor naar Europa te vluchten en aldaar bij zijn broer F. als kapster te werken. U stemde toe.

U vertrok uit Nigeria in de maand februari van het jaar 2010. Via een smokkelaar kon u met valse documenten Griekenland bereiken. U kwam er terecht in een huis met andere meisjes, en snel bleek dat u werd gedwongen zich te prostitueren. U weigerde en zou in elkaar worden geslagen, maar u kon wegvlugten. U liep daarbij een zekere D. tegen het lijf die u beschermde tegen uw belagers. De volgende dag confronteerde D. uw pooier, maar zij zei dat u eigendom was van P., die nog steeds in Nigeria woonde. U contacteerde P. en stelde dat u zich niet wilde prostitueren. Echter, werd uw moeder en uw familie steeds in elkaar geslagen en bedreigd wanneer u zich tegendraads gedroeg. Uiteindelijk, werd u door smokkelaars van P. naar F. gebracht, in Parijs. U werkte in het kapsalon van F. en woonde bij hem in. Er werd verwacht dat u elke zondag een som geld zou betalen. Wanneer u daar niet toe in staat was, werd u mishandeld en verkracht door F. en vier vrienden van hem. In het jaar 2013 kwam u een Kameroense vrouw, genaamd J., tegen. Zij raadde u aan internationale bescherming in te dienen en gaf u ook onderdak wanneer u wegrende van F.. Uiteindelijk stemde F. toe dat u internationale bescherming zou aanvragen, maar u werd daartoe naar de stad Montpellier gebracht. U werd daar ook opnieuw gedwongen om zich te prostitueren, hetgeen u opnieuw weigerde. Er werd u opgedragen om aan de Franse autoriteiten een relaas uiteen te zetten in verband met Boko Haram. Zo geschiedde en in het jaar 2015 kreeg u een negatieve beslissing van Frankrijk. Ook het beroep werd - in het jaar 2016 afgewezen. In het jaar 2015 kon u uw situatie niet meer aan, en besliste u naar België te vluchten en in te trekken bij de zus van J., genaamd B.. U heeft sindsdien geen contact meer gehad met P. of F.. In België leerde u uw huidige partner kennen, genaamd T. D.. Jullie zijn traditioneel gehuwd in de maand augustus van het jaar 2020. Ondertussen, diende u een aanvraag tot regularisatie in en een aanvraag tot verblijf vanwege gezinshereniging en wettelijk samenwonen met T. D.. Deze laatste werd afgewezen. U werd uiteindelijk door de politie gearresteerd wegens illegaal verblijf in België en in het gesloten centrum voor illegalen te Brugge geplaatst. Op 27 oktober 2021 diende u een verzoek in tot internationale bescherming in België.

B. Motivering

U werd op 17 december 2021 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw

rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ten eerste, verklaarde u te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, namelijk Nigeria, omwille van spirituele vervolging door een priester van Udele, die u wil dwingen om priesteres te worden (zie notities CGVS, p.21-22). Ten tweede, verklaarde u niet te kunnen terugkeren naar Nigeria, omdat u vervolging vreest vanwege het smokkelnetwerk dat u naar Griekenland en Frankrijk zou hebben gebracht, die u gedwongen zou hebben zich te prostitueren, en aan wie u geld verschuldigd bent, meer bepaald P. en zijn broer F. (zie notities CGVS, p.5-9). **Echter, u kunt de problemen die u zou hebben bij terugkeer naar uw land van herkomst, allerminst aannemelijk maken.**

Vooreerst, dient opgemerkt, dat uw hoogst laattijdig verzoek om internationale bescherming in België, de algehele geloofwaardigheid van uw relaas en asielmotieven ten stelligste ondermijnt. Zo stelde u Nigeria in de maand februari van het jaar 2010 te hebben verlaten (zie notities CGVS, p.4-5). U zou met een smokkelaar eerst naar Griekenland zijn gebracht, en vervolgens naar Frankrijk, alwaar u aankwam in de maand maart van het jaar 2010 (zie notities CGVS, p.11). In het jaar 2015 ontvluchtte u de smokkelaars en reisde u naar België (zie notities CGVS, p.11 en p.14). In België, heeft u uw huidige partner leren kennen en verschillende procedures in gang gezet om een verblijfsvergunning te ontvangen, zoals een aanvraag tot registratie van wettelijk samenwonen en een procedure tot regularisatie op grond van Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (zie informatie, toegevoegd aan administratieve dossier, blauwe map en notities CGVS, p.16). Op 20 oktober 2021 trof de politie u aan in een woning te Herentals en stelden zij vast dat u zich illegaal in België bevond (zie informatie Administratief Rapport Illegaal Verblijf, in administratief dossier, blauwe map). Er werd beslist om u in het gesloten centrum van Brugge te plaatsen en u verblijft er sinds 20 oktober 2021. Op **27 oktober 2021** heeft u een verzoek tot internationale bescherming ingediend (zie informatie in administratieve dossier). **Het dient opgemerkt dat het danig opvallend is dat u slechts een verzoek om internationale bescherming indiende in België nadat u reeds andere procedures tot verblijf had gestart en nadat u uiteindelijk opgesloten werd in het gesloten centrum van Brugge. U diende slechts een verzoek in zes jaar na uw aankomst in België, hetgeen de algehele geloofwaardigheid van uw problemen [bij terugkeer] danig ondergraaft. Immers, indien u werkelijk uw land van herkomst zou hebben verlaten vanwege ernstige problemen die zich aldaar hebben voorgedaan, en op zoek zou zijn naar bescherming in het buitenland, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u binnen een redelijk termijn na aankomst in België een verzoek om internationale bescherming zou indienen, om aldus uw asielmotieven uiteen te kunnen zetten.** Gevraagd om welke redenen u een dergelijk laattijdige aanvraag tot internationale bescherming indiende, bleek uw antwoord allesbehalve verhelderend. U stelde dat u in 2016 uw moeder verloor, dat u daarna verloofd was, dat B. verhuisde naar haar het Verenigd Koninkrijk, dat u bij de gemeente Merksem geprobeerd heeft uw wettelijk samenwonen te registreren en dat u er uw geboortecertificaat heeft afgegeven (zie notities CGVS, p.16). **Geen van dit alles was echter een antwoord op de aan u gestelde vraag.** Om die reden, werd de vraag u opnieuw gesteld, maar uw antwoord was opnieuw absoluut niet toereikend. U stelde dat u bang was omdat u reeds een verzoek had ingediend in Frankrijk [in het jaar 2013 (zie notities CGVS, p.12)] en u naar Frankrijk zou worden teruggestuurd op basis van uw vingerafdrukken [in het kader van de Dublin-verordening] (zie notities CGVS, p.16). U wilde echter niets meer met Frankrijk of Nigeria te maken hebben. **Niettemin, zijn deze verklaringen absoluut niet afdoende.** Immers, indien u werkelijk internationale bescherming zou willen verwerven in Europa, zou u in Frankrijk een eerste volgende verzoek om internationale bescherming kunnen indienen, waarbij u deze keer **de waarheid** kan vertellen omtrent uw asielmotieven. U stelde namelijk dat u tijdens uw initiële verzoek in Frankrijk niet de waarheid had verteld, omdat u door de smokkelaars werd gedwongen een ander verhaal te vertellen, met name dat u in Nigeria problemen had met de islamitische terreurorganisatie Boko Haram (zie notities CGVS, p.13). Gevraagd om welke redenen u van de smokkelaars dit verhaal moest vertellen, zei u bang te zijn om wat er met uw mama zou gebeuren [mocht u de bevelen van de smokkelaars weigeren]. **Evenwel, bent u sinds het jaar 2016 niet meer onder invloed van de smokkelaars. Eveneens, is uw moeder in het jaar 2016 overleden. Het jaar 2016, blijkt ook het jaar waarin uw beroep tegen de weigeringsbeslissing in Frankrijk werd afgewezen** (zie informatie, toegevoegd aan administratieve dossier, blauwe map). **Het is dan ook danig verwonderlijk dat u geen eerste volgende verzoek zou willen indienen in Frankrijk, zodat u deze keer de waarheid zou kunnen vertellen betreffende uw asielmotieven, zonder dat u door de smokkelaars wordt beïnvloed.**

Dat u op heden stelt dat u geen internationale bescherming wilde indienen in België omwille van het feit dat u in Frankrijk reeds vingerafdrukken heeft en er niet terug naartoe wil, kan dan ook geen verschoning betekenen van uw bijzonder laattijdig verzoek tot internationale bescherming in België.

Bovendien, kan überhaupt geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen slechts onder dwang een heel ander verhaal te hebben opgehangen in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk. Uw verklaringen omtrent de redenen en de wijze van indienen van dit verzoek, blijken dan ook danig bij de haren getrokken. Zo verklaarde u eerst dat het **drie jaar** heeft geduurd voor u een verzoek tot internationale bescherming kon indienen in Frankrijk, omdat ze [de smokkelaars] niet wilden dat u een aanvraag deed (zie notities CGVS, p.12). Niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud, zei u dat ze [de smokkelaars] u meenamen naar de stad Montpellier om aldaar, in het jaar 2013, een verzoek in te dienen. Gevraagd om welke redenen dit in Montpellier moest gebeuren, stelde u – plotsklaps – dat u niet genoeg geld gaf aan [de smokkelaar] F., en dat P. beval om u naar Montpellier te brengen en u daar alsnog in de prostitutie te dwingen, hetgeen u – opnieuw – weigerde. Gevraagd hoe u dan uiteindelijk een verzoek heeft kunnen indienen in Montpellier, zei u – opvallend tegenstrijdige aan uw eerdere verklaringen - dat hij [de smokkelaar P.] wilde dat u een verzoek zou indienen. Ze [de smokkelaars] gingen samen met u naar de asielinstanties en ze zeiden u wat u moest vertellen aan de Franse asielinstanties. Indien u zou weigeren, zou u worden mishandeld. Echter, niet veel later tijdens het persoonlijk onderhoud, wijzigde u uw verklaringen alweer en zei u dat het toch op uw vraag was dat er een verzoek werd ingediend. Gevraagd om welke redenen u toen een verzoek wilde indienen, antwoordde u dat het om uw initiële verhaal ging, de redenen van het verlaten van uw dorp in Nigeria. Opnieuw gevraagd om welke redenen u het pas in het jaar 2013 wilde doen, stelde u dat u toen een Kameroense vrouw had tegengekomen [genaamd J.] die u daartoe had aangespoord. U had de smokkelaars onder druk gezet om gehoor te geven aan uw verzoek, door u bij deze Kameroense vrouw schuil te houden. **Echter, dient opgemerkt, dat deze verklaringen gewoonweg geen hout snijden. Dat u pas na drie jaar zou denken aan het indienen van een verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk, is in se al zeer weinig aannemelijk.** Verder, wijzigde u uw verklaringen naarmate de vragen zich opvolgden, gezien u op een gegeven moment stelde dat het niet uw idee was om een verzoek in te dienen. **Uiteindelijk blijkt het wel degelijk uw idee, maar deed u een héél ander verhaal uit de doeken, namelijk een verhaal over Boko Haram dat de smokkelaars u hadden opgedragen. Om welke reden u dit heel ander verhaal diende te vertellen, is onduidelijk.** Wanneer gevraagd werd om welke redenen u een verzoek moest indienen in de stad Montpellier, **werd uw verhaal al helemaal onsamenhangend.** U stelde immers dat u daarheen werd meegenomen omdat P. u – via F. – opnieuw onder druk wilde zetten om zich te prostitueren. Doch, u had eerder reeds gesteld dat u hen onder druk had gezet om dit verzoek te mogen doen. U bleek aldus, aan de ene kant, een manier te hebben gevonden om de smokkelaars onder druk te zetten, namelijk door u te verschansen bij een vriendin, maar aan de andere kant had dit – klaarblijkelijk – helemaal geen effect op hoe zij u behandelden. U werd immers nog altijd – onsuccesvol – gedwongen om zich te prostitueren en u was nog altijd bang dat u in elkaar zou worden geslagen wanneer u niet zou doen wat de smokkelaars zeiden, zoals het verzonnen verhaal over Boko Haram vertellen. **Hoe het ook zij, uw verklaringen omtrent uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk zijn zodanig onsamenhangend, dat aan deze verklaringen geen geloof kan worden gehecht. Eveneens, zal hieronder uiteen worden gezet om welke redenen überhaupt geen geloof kan worden gehecht aan uw vermeende problemen met deze smokkelaars [zie verder].** In die zin, kan er enkel worden gewezen op het feit dat u niet de waarheid heeft verteld over de omstandigheden waarin u in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, en zodoende zowel de Franse als de Belgische asielinstanties moedwillig heeft willen misleiden. Uit het bovenstaande kan enkel worden geconcludeerd dat u ook in Frankrijk een uiterst laattijdig verzoek heeft ingediend, dat u in het kader van dit verzoek een volledig ander verhaal heeft verteld en dat u naar België reisde nadat dit verzoek in Frankrijk werd afgewezen in 2016. Deze conclusies ondermijnen dan ook opnieuw ten zeerste de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Een derde gegeven dat ervoor zorgt dat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondergraven worden, zijn de verklaringen die u aflegde voor een medewerker van het gesloten centrum in Brugge tijdens uw intake-gesprek (zie mail intakegesprek, in administratieve dossier, in blauwe map). Tijdens dit allereerste gesprek omtrent uw asielmotieven, verklaarde u immers – duidelijk tegenstrijdig aan hetgeen hierboven werd besproken – dat u in de maand mei of juni van het jaar **2015** met het vliegtuig uit Nigeria naar Frankrijk bent gevlogen, en nadien naar België bent gereisd.

U werd tewerkgesteld in een kapperssalon in **Antwerpen**, alwaar u werd uitgebuit en onderbetaald werd. U zou daarna zijn opgenomen in een kerkgemeenschap en in het jaar 2017 uw echtgenoot hebben leren kennen, zo verklaarde u. **Het spreekt voor zich dat deze verklaringen absoluut tegenstrijdig zijn aan het relaas dat u heeft uiteengezet tijdens het interview voor de DVZ en het persoonlijk onderhoud op 17 december 2021, met een medewerker van het CGVS.** U diste tijdens deze gesprekken opeens een heel ander verhaal op, namelijk dat u werd gedwongen zich te prostitueren in Griekenland (zie notities CGVS, p.8-9) en Frankrijk (zie Vragenlijst DVZ en notities CGVS, p.12), maar dit steeds weigerde, en uiteindelijk in een kapperszaak in **Parijs** heeft gewerkt. Eveneens, bleek u reeds sinds het jaar 2010 in Europa te verkeren, en niets sinds het jaar 2015, zoals u verklaarde tijdens uw intake-gesprek.

Gegeven het geheel van bovenstaande vaststellingen, heeft u het dan ook voor het CGVS onmogelijk gemaakt om een heldere kijk te krijgen op uw asielmotieven, en de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Zo heeft u slechts zeer laattijdig een verzoek tot internationale bescherming ingediend, zowel in België als in Frankrijk, bleken uw verklaringen omtrent uw verzoek in Frankrijk danig incoherent en bleken uw verklaringen in het algemeen tegenstrijdig met uw initiële verklaringen tijdens het intake-gesprek in het gesloten centrum van Brugge. Hieruit volgt dat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen zodanig ondermijnd worden, dat aan uw asielmotieven geen geloof kan worden gehecht.

Wat betreft uw verklaringen over de spirituele vervolging in Nigeria vanwege de priester van de Udele, die u had genezen wanneer u vier jaar was, dient het volgende te worden vastgesteld. Wanneer u vier jaar oud was, hebben uw grootvader en moeder een belofte gedaan aan de priester van de Udele, in ruil voor uw genezing (zie notities CGVS, p.21). U zou op de leeftijd van 21 jaar priesteres van Udele moeten worden en uw leven aan de Udele moeten wijden. Wanneer u dit op zestienjarige leeftijd weigerde, werd uw familie door deze priester met de dood bedreigd en u zou samen met uw familie op spirituele wijze worden vermoord (zie notities CGVS, p.21-22). Uw grootvader stierf reeds op deze manier, in het jaar 2009 (zie notities CGVS, p.22). U stelde eveneens dat iedereen waarmee u in contact kwam problemen kreeg. Zo werden de kinderen van uw oom ziek wanneer u bij hen verbleef, en kreeg de partner van de vriendin van uw moeder problemen met zijn zaak wanneer u bij hen verbleef. **Dit schrijft u allemaal toe aan de spirituele invloed van de priester van Udele.** Sinds de vlucht uit uw dorp, wordt u spiritueel aangevallen (zie notities CGVS, p.22) opdat u zou terugkeren, ziet en hoort u onverklaarbare dingen – zoals bijvoorbeeld in de metro van Parijs - en wordt u gemeden door anderen wanneer zij uw verhaal kennen (zie notities CGVS, p.25). Zelfs tijdens het persoonlijk onderhoud, op 17 december 2021, zag u een gedaante met een mes die u wilde vermoorden (zie notities CGVS, p.22). Gevraagd wat er zou gebeuren mocht u op heden **terugkeren naar Nigeria**, stelde u dat – vanaf u een voet zou zetten in Nigeria – uw wil zou worden overgenomen, daar een geest u magisch zou bezitten en dat deze ervoor zou zorgen dat u uit eigen beweging naar de Udele-gemeenschap zou terugkeren, zodat ze [de priesters van Udele] daarna kunnen doen wat ze willen met u (zie notities CGVS, p.22-23). Mocht u niet terugkeren, zou u worden vermoord (zie notities CGVS, p.30). Dit slechts omdat u zou worden bezeten door een geest. Gevraagd hoe ze [de priesters van de Udele] nog steeds macht kunnen uitoefenen op u wanneer u in België bent, antwoordde u dat zij die macht niet hebben [in België] omdat uw placenta werd begraven in Nigeriaanse grond (zie notities CGVS, p.22). Daarom zal deze magische geest u enkel in Nigeria kunnen bezitten, wanneer u nog maar een voet op Nigeriaanse bodem zou zetten. Dit is volgens u eveneens de reden dat u zich nergens anders in Nigeria zou kunnen vestigen (zie notities CGVS, p.30). **Uit deze verklaringen kan echter allesbehalve worden geconcludeerd dat u bij terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren. Immers, komt uit uw verklaringen naar voren dat u een bovennatuurlijk gegeven – een ‘spirituele geest’ – vreest die u zou bezitten op een bovennatuurlijke wijze. De door u geopperde vrees voor deze geest, en de magische machten van de priester van de Udele, zijn van een zuiver spirituele aard, en niet van die aard dat ze beschouwd kunnen worden als de oorzaak van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch dat ze beschouwd kunnen worden als een reden waarom u, bij terugkeer naar Nigeria, een risico op het lijden van ernstige schade, zou lopen. U vreest op een soort van ‘spirituele wijze’ door deze geest te worden bezeten en op die manier gedwongen te worden terug te keren naar de Udele-priester of op ‘spirituele wijze’ te zullen worden gedood. Deze, door u opgeworpen vrees voor spirituele vervolging – als hierin al enige waarheid zou schuilen, quod non [cf. infra] – behoort volledig tot de sfeer van het bijgeloof, en grondt zich verder in geen enkel objectief element in de fysieke realiteit. Een vrees voor vervolging die op geen enkele objectieve grond gebaseerd is, maar louter kadert in een sfeer van bijgeloof, en die voor het overige geen enkel verband heeft met de objectief waarneembare werkelijkheid, constitueert geen gegronde vrees voor vervolging, daar**

er in dit geval enkel sprake is van een 'subjectief' gegeven – angst – zonder dat dit subjectief gegeven (deze angst) het resultaat is van, en gebaseerd is op, een objectief gegeven in waarneembare werkelijkheid. Volledigheidshalve, dient opgemerkt, dat u zelf heeft aangegeven dat dergelijke spirituele aanvallen meestal beperkt zijn in tijd, en dat zij op een bepaald moment ophouden met werken (zie notities CGVS, p.24). Er werd u dan ook gevraagd of er iemand u persoonlijk kwaad zou willen doen bij terugkeer naar Nigeria, en u antwoordde slechts dat [de smokkelaar] P. een groot probleem is, gezien hij connecties heeft in Nigeria (zie notities CGVS, p.29). U herhaalde eveneens dat deze [spirituele] geest u zou bezitten bij aankomst in Nigeria. **Nogmaals** gevraagd of er dan een bepaald, fysiek persoon is die u vreest bij terugkeer naar Nigeria, antwoordde u – plotseling – dat politici altijd met hen [de Udele-gemeenschap] samenwerken en dat u niemand heeft die u kan helpen. U voegde eraan toe dat u gemakkelijk zou kunnen worden vergeten in de gevangenis. Gevraagd welke politici met de Udele-priesters samenwerken, antwoordde u dat de vader van de gouverneur van Delta State de Udele aanbidt. Echter, kende u zijn naam niet, en evenmin kende u de gouverneur [genaamd Ukawo] persoonlijk (zie notities CGVS, p.29-30). Namen van andere politici [die u vreest in Nigeria], kon u zich niet herinneren (zie notities CGVS, p.30). **U kan bijgevolg niet aannemelijk maken één van deze politici te vrezen bij terugkeer naar Nigeria, gezien zij u niet blijken te kennen en u hén evenmin kent. Een persoonlijke vrees voor vervolging door deze politici, omdat ze samenwerken met de Udelepriester, maakt u bij gevolg niet aannemelijk.** Bovendien, betreffende deze Udele-priester die u zou hebben genezen en zou hebben geëist dat u in dienst van de Udele trad op de leeftijd van 21 jaar (zie notities CGVS, p.22), dient opgemerkt, dat u op zich reeds allerm minst geloofwaardige verklaringen afgelegd heeft over deze man. U bleek immers zeer weinig informatie te hebben over deze man en niet eens geïnteresseerd in zijn huidige situatie. Gevraagd wie uw baas zou zijn, mocht u priesteres worden bij de Udele, antwoordde u – uitermate vaag – dat er een priester al een lange tijd daar werkt, en dat ze [uw grootvader en moeder] met hem een overeenkomst hebben gesloten (zie notities CGVS, p.24). Gevraagd naar de naam van deze priester, antwoordde u – zeer vreemd – dat je ze niet bij hun naam kunt noemen. Gevraagd of hij dan een spirituele naam heeft, stelde u dat een priester [van Udele] nedi wordt genoemd en een priesteres nigi. U bleek slechts zeer vaag op de hoogte van de rituelen die de priester heeft uitgevoerd wanneer u klein was en waardoor u was genezen van een mysterieuze ziekte, gezien u dit eigenlijk niet wilde weten. Gevraagd of de priester die u hielp nog altijd op dezelfde plaats aanwezig is, antwoordde u eerst bevestigend, om daarna te stellen dat de ouderen daar nog zijn, maar dat u geen connectie meer heeft met hen (zie notities CGVS, p.25). U stelde dat ze allemaal nog in leven waren, voor u vertrok [in het jaar 2010]. Gevraagd of u praat over deze priester als u iemand uit Nigeria contacteert en of u weet wat er met hem is gebeurd, antwoordde u gewoonweg ontkennend. **Dat u dermate weinig weet over de priester die u heeft genezen, of de manier waarop hij u heeft genezen, doet absoluut afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen door deze priester te worden vervolgd.** U was immers tot u twintigste levensjaar in het dorp aanwezig (zie notities CGVS, p.17) en werd vanaf uw zestiende levensjaar door hem belaagd (zie notities CGVS, p.21). Echter, was het enige dat u wist over hem dat hij zes vrouwen heeft (zie notities CGVS, p.25) en zich in de shrine [heilighoud] bevindt (zie notities CGVS, p.26). U kent klaarblijkelijk niet eens zijn echte naam. **Verder, is het allerm minst geloofwaardig dat u in staat was de druk van deze priester, en de Udele-gemeenschap in het algemeen, om toe te treden als priesteres, zestien jaar lang kon weerstaan en de priester zelf jarenlang kon vermijden.** U heeft de priester die u genas dan ook nooit fysiek gezien wanneer u in het dorp was en u heeft hem twintig jaar kunnen vermijden omdat u hen hoorde aankomen (zie notities CGVS, p.28). U stelde immers dat zij zich onder gezangen verplaatsen en dat u steeds wegliep langs de achterdeur wanneer u hen hoorde. U stelde eveneens dat uw moeder u verborg als de priester u kwam zoeken en dat ze altijd met meerdere tegelijk komen (zie notities CGVS, p.27). **Dat u een ontmoeting met deze priesters, die u een dergelijk grote macht en invloed toeschrijft, zestien jaar lang kon vermijden en zo kon ontkomen aan de belofte van uw toetreding, is dan ook ronduit niet aannemelijk.** U stelde immers dat uw grootvader de Udele-priester probeerde af te kopen of u probeerde te vervangen, maar dat ze dit weigerden (zie notities CGVS, p.22 en p.26). Het is dan ook vreemd dat zij u niet zouden willen of kunnen ontmoeten, gezien u voor hen klaarblijkelijk zeer belangrijk was.

Gegeven de hierboven gedane vaststellingen, kan u dan ook niet aannemelijk maken dat u bij terugkeer naar Nigeria zou worden vervolgd door de priester van de Udele-geloofsgemeenschap die u zou hebben genezen wanneer u jong was. Uw verklaringen omtrent uw vrees bij terugkeer betreffen, enerzijds, een spiritueel aspect dat niet gegrond is in de fysieke werkelijkheid, en anderzijds, weinig geloofwaardige verklaringen omtrent de vermeende vervolging door de Udele-priester zelf of de Udele-gemeenschap in het algemeen. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die zich zouden voordoen bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Nigeria.

Wat betreft uw verklaringen dat u bij terugkeer naar Nigeria zou worden vervolgd door handlangers van de smokkelaars die u naar Frankrijk hebben gebracht en die u probeerden in de prostitutie te dwingen, dient het hiernavolgende te worden opgemerkt. Ten eerste, zijn uw verklaringen over uw vertrek naar Griekenland en Frankrijk, alwaar u door het smokkelnetwerk in de prostitutie zou zijn gedwongen, weinig aannemelijk. U wijzigde immers uw verklaringen telkens op zeer korte tijd. Zo stelde u dat u uw dorp had verlaten en terecht kwam bij een kapster, genaamd Edith en haar partner P. (zie notities CGVS, p.5). U verbleef er drie à vier maanden, maar aangezien u klanten van Edith verjoeg, stelde P. voor dat hij u naar Frankrijk zou brengen en dat u bij zijn broer in het kapsalon zou mogen werken. U consulteerde daarop uw moeder over het plan. Zij wilde de familie van P. – die ook uit het dorp Agbor afkomstig was – bezoeken, maar zijn moeder bleek niet meer in leven en ze staakte daarop haar pogingen (zie notities CGVS, p.6). P. bleek 50 000 euro te vragen voor de reis, maar jullie [u en uw moeder] konden niet inschatten hoeveel dit bedrag inhield. Jullie stemden toch toe. **Zeer weinig aannemelijk zijn uw verklaringen dat u niet zou nagaan hoeveel 50 000 euro eigenlijk is wanneer u dit omzet naar de Nigeriaanse munt. Dat u niet zou omrekenen hoeveel euro u P. schuldig zou zijn en niet zou plannen hoe lang het zou duren om hem af te betalen, nog voor u de reis aanving, is gewoonweg verbijsterend. U vertelde dat u van het begin al wist dat u naar Frankrijk zou gaan, maar u bleek – voor de aanvang van de reis – niet eens te weten waarheen in Frankrijk, of waar u zou verblijven (zie notities CGVS, p.7). Gevraagd of er regelingen werden getroffen voor uw de opbouw van uw leven in Frankrijk, herhaalde u dat u in het kapsalon van P.'s broer in Frankrijk zou werken. Wanneer u gevraagd werd of er regelingen waren voor uw verblijf aldaar, antwoordde u – opeens – dat u bij deze broer zou verblijven. Gevraagd in welke stad dit kapsalon gelegen was, zei u dat u denkt dat het Parijs is, omdat het het enige is wat u kent in Frankrijk. Betreffende uw reis naar Europa, stelde u dat u documenten heeft gebruikt van een getrouwde, Nigeriaanse vrouw, met een verblijf in Griekenland (zie notities CGVS, p.6). U zou een man ontmoeten op de luchthaven, u zou doen alsof u zijn echtgenote was, en u diende hem steeds te volgen. **Echter, bleek u verbazend genoeg niet eens zijn naam te kennen.** Dit, terwijl u zich diende voor te doen als zijn echtgenote. Sterker nog, u stelde niet eens te weten of hij samenwerkte met P., hetgeen zodanig weinig aannemelijk is – gezien de absoluut beroerde voorbereiding van uw vertrek en uw eigen desinteresse daaromtrent -, dat niet kan worden aangenomen dat u werkelijk op deze manier bent vertrokken.**

Ten tweede, daar gelaten dat het al heel weinig geloofwaardig is dat u deze reis effectief heeft ondernomen, en op die manier in de prostitutie belandde, kan ook om andere redenen geen geloof worden gehecht aan uw relaas. Immers, aangaande uw ervaringen in Griekenland, dient opgemerkt, dat verschillende aspecten van dit wedervaren absoluut niet als geloofwaardig kunnen worden gezien. Zo werd u bij aankomst in Griekenland naar een huis gebracht (zie notities CGVS, p.8). U verbleef er een hele avond en volgende dag met verschillende andere meisjes (zie notities CGVS, p.9-10). Daarna werd u samen met een ander meisje naar het deel van de stad gebracht waar vrouwen zich prostitueren (zie notities CGVS, p.8). Slechts op dat moment kwam u ter ore dat u dit ook moest doen. **Nochtans, had u verschillende uren met deze meisjes in één huis verbleven. Het is dan ook absoluut niet aannemelijk dat u – zoals u verklaarde – niets aan deze meisjes heeft gevraagd bij aankomst in het huis en geen enkele van deze meisjes hun naam kent, hoewel zij u voedsel en een douche hadden aangeboden** (zie notities CGVS, p.9). U stelde enkel de vraag waar ze vandaan kwamen en hoe lang ze al in Griekenland waren, maar op geen enkel ogenblik dacht u eraan te vragen wat de reden was van hun verblijf in het huis (zie notities CGVS, p.10). Gevraagd of u dan niet gesproken heeft met deze meisjes, antwoordde u – weinig geloofwaardig – dat u daartoe de kans niet kreeg. Ook de bazin van de meisjes kende u enkel als “Mama T”, en u had geen idee over haar werkelijke naam (zie notities CGVS, p.9). **Opnieuw, doet het geheel van uw verklaringen over uw aankomst in Griekenland, absoluut afbreuk aan de door u opgeworpen asielmotieven. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat u meer informatie zou vergaren in een dergelijk onzekere situatie over een redelijke tijdspanne.** Ten derde, stelde u dat u geweigerd heeft zich te prostitueren in Griekenland, en daarop gevlucht bent. U kwam een man, Dimitri, tegen die u heeft geholpen en u onderbracht in een hotel (zie notities CGVS, p.8-9). **Het is ontzettend vreemd dat Dimitri niet gewoon, samen met u, naar de politie ging om aan te geven wat u is overkomen.** Integendeel, u stelde dat hij Mama T contacteerde om te vragen wat er aan de hand was, en dat zij hem vertelde dat u eigendom was van P., die nog in Nigeria woont (zie notities CGVS, p.8). Opnieuw, gingen jullie niet naar de politie, maar Dimitri belde daarop P. zelf op. Toen bleek dat uw moeder en familie werden bedreigd en mishandeld door zijn handlangers, zagen jullie af van het plan om naar de politie te gaan (zie notities CGVS, p.8-9). **Hoewel deze verklaringen op zich al gewoonweg verbijsterend zijn, neemt het vervolg van uw verhaal een nog onlogischere wending.** U bleek immers uiteindelijk zélf P. te hebben gecontacteerd, u bleek na dit contact – en terwijl uw familie werd bedreigd en

mishandeld – nog steeds te kunnen weigeren zich te prostitueren, én u werd zelfs door P. verder gesmokkeld naar zijn broer in Frankrijk, om aldaar in zijn kapsalon te werken (zie notities CGVS, p.10-11). **Er kan dan ook absoluut niet worden ingezien om welke redenen u zélf contact zou zoeken met de mensen die u naar Griekenland hebben gehaald en hebben gedwongen in de prostitutie, in plaats van onmiddellijk de politie te waarschuwen.** U werd geconfronteerd met deze bedenkingen, maar uw antwoord bleek opnieuw danig ontoereikend (zie notities CGVS, p.9). U stelde dat u niet naar de politie kon gaan zonder te weten waarheen u ze moest sturen. U kende namelijk het adres niet van Mama T en daarom wilde u één van de meisjes opzoeken die u de vorige dag op straat had gezien. **Zoals hierboven reeds gesteld, zijn deze verklaringen danig bij de haren getrokken. Dat u de politie niet zou waarschuwen omdat u ze niet naar het juiste adres zou kunnen sturen, is weinig aannemelijk.** Op dat moment [alvorens Dimitri Mama T had gecontacteerd] was u immers ook nog niet op de hoogte van de intimidatie van uw familie door handlangers van P.. Bovendien, zouden ook uw moeder – en uw familie – de politie in Nigeria kunnen waarschuwen.

Ten derde, ook uw verklaringen over uw wedervaren in Parijs, kunnen onmogelijk geloofwaardig worden geacht, en wel om de hierna volgende redenen. U vertelde dat u ongeveer vijf jaar in Parijs verbleef en in het kapsalon werkte (zie notities CGVS, p.11). U werd gedurende deze jaren gedwongen om geld af te geven aan F., de broer van P., en eveneens door hem en zijn vrienden regelmatig seksueel misbruikt (zie notities CGVS, p.12). U kon echter geen bijkomende informatie geven over dit kapsalon alwaar u vijf jaar heeft gewerkt. U wist enkel dat het gelegen was aan de metrohalte “chateau d’eau”, maar de naam en het adres van het kapsalon zijn u onbekend – hetgeen absoluut afbreuk doet aan uw verklaringen er vijf jaar te hebben gewerkt en er te zijn uitgebuit (zie notities CGVS, p.11). **Uw hele verhaal over de gebeurtenissen in Parijs, blijken dan ook heel eigenaardig en weinig coherent.** Wanneer u de Kameroense vrouw J. leerde kennen, bleek u bij haar op bepaalde avonden te kunnen verblijven, om u te onttrekken aan de wreedheden van F. aan zijn vrienden (zie notities CGVS, p.12-13). Wanneer u dit deed, en dus wegliep van F., werd uw moeder in Nigeria opnieuw geslagen (zie notities CGVS, p.12). **Echter, blijkt de logica in uw verhaal danig ver zoek.** Zo bleek u gewoonweg te kunnen verblijven bij een andere vrouw zonder dat F. wist waar u was (zie notities CGVS, p.12-13), bleek u enige druk te kunnen zetten op de smokkelaars [F. en P.] door bij deze vrouw te verblijven – hierboven werd immers reeds gesteld dat u ze onder druk kon zetten om een verzoek te kunnen indienen in Frankrijk (zie notities CGVS, p.12) -, bleek u nog steeds te kunnen weigeren zich te prostitueren, zelfs wanneer zij u daartoe speciaal meenamen naar de stad Montpellier (zie notities CGVS, p.12), en bleek u op een bepaalde dag in het jaar 2015 zo maar te kunnen vertrekken [naar België] omdat u het allemaal moe was (zie notities CGVS, p.14). **Dit is absoluut in tegenstelling tot wat u eerder over het smokkelnetwerk verklaarde,** namelijk dat zij ongekend wreed waren, u geld aftroggelden en verkrachtten, u in de prostitutie dwongen en uw familie in Nigeria belaagden en mishandelden (zie notities CGVS, p.12-13). **Uw gedragingen blijken dan ook absoluut niet in overeenstemming met de angst die u beweerde te hebben voor deze smokkelaars.** U bleek zonder meer te zijn vertrokken naar België in het jaar 2015 – nadat u een negatieve beslissing kreeg omtrent uw verzoek om internationale bescherming -, zonder enig probleem, en u heeft P. of F. daarna nooit meer teruggezien of gehoord (zie notities CGVS, p.14-15)). U stelde dat u uw vertrek met uw moeder had besproken – die nog steeds belaagd werd – maar dat zij instemde omdat zij ziek was en klaar was om te sterven. Zij stierf – volgens uw verklaringen - uiteindelijk aan verwondingen die door P.s handlangers werden toegebracht, nadat u naar België was gevlucht (zie notities CGVS, p.15). **Deze verklaringen liggen duidelijk in de lijn van uw eerdere verklaringen en wijzen op een danige incoherentie van uw verhaal. Er kan immers niet worden ingezien om welke redenen u opeens naar België zou vertrekken, terwijl uw familie nog steeds werd belaagd en er geen enkele verandering was in uw situatie.** U stelde enkel dat u het beu was (zie notities CGVS, p.14). Heel opvallend, is dat u ook bij uw aankomst in België, of na de dood van uw moeder, opnieuw **niet naar de politie ging.** U wachtte bovendien zes jaar met het indienen van een verzoek om internationale bescherming (zie hierboven). **Echter, staat uw verzoek om internationale bescherming los van het feit dat u bescherming kan zoeken bij de autoriteiten van uw land van toevlucht. Indien u werkelijk bang was om vervolgd te worden – in Europa – omdat u geld verschuldigd was aan een netwerk van mensenhandelaren, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u tegen die mensen bescherming zou inroepen bij de autoriteiten van uw land van toevlucht, namelijk de politie.** Uw reden om de politie in België niet op te zoeken, is nog onlogischer: u stelde dat P. misschien uw moeder zou vermoorden als u naar de politie ging, terwijl zij enkel zou worden mishandeld wanneer u gewoon zou weggelopen [en niet naar de politie zou gaan] (zie notities CGVS, p.15). U wilde gewoon weggaan en uw leven beter maken. **Dit is echter absoluut geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid betreffende het inroepen van bescherming in uw land van toevlucht, zeker gezien u dit ook naliet**

nadat uw moeder reeds overleed, en u op heden stelt geen familie meer te hebben in Nigeria (zie notities CGVS, p.23 en p.29).

Gegeven het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw relaas, namelijk dat u uit Nigeria zou zijn vertrokken en terecht kwam in de handen van mensenhandelaren die u dwongen uw reis terug te betalen door zich te prostitueren. De logica van uw relaas is immers ver zoek in elk aspect van uw verhaal. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, kan ook niet worden ingezien wat u dient te vrezen bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Nigeria. Eveneens, werd hierboven vastgesteld dat uw verklaringen omtrent uw initiële problemen in Nigeria, en de redenen om dewelke u Nigeria heeft verlaten, evenmin geloofwaardig worden geacht, en dit zowel wat betreft uw angst voor een spirituele geest, als wat betreft uw angst voor een fysiek persoon, namelijk de priester van de Udele. Gegeven deze vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaringen dat u **geen ouders** meer heeft in Nigeria, dat u er geen plaats hebt om te verblijven (zie notities CGVS, p.23) en dat er niemand is die u kan helpen (zie notities CGVS, p.29), dient opgemerkt dat het niet hebben van familie of vrienden in uw land van herkomst – voor een volwassen persoon - in se geen motief is voor het verkrijgen van internationale bescherming. Uw verklaringen beperkten zich dan ook tot het feit dat u geen huis heeft in Nigeria, omdat uw beide [overleden] ouders slechts een huurhuis bewoonden (zie notities CGVS, p.23). In die zin, gaan uw problemen dus over **socio-economische** motieven. Verder, werd hierboven reeds gesteld dat de door u beweerde situatie en omstandigheden van uw vertrek uit Nigeria niet aannemelijk zijn, waardoor u eveneens geen duidelijk beeld heeft verschaft over de omstandigheden waarin u zou verkeren bij terugkeer naar Nigeria. Overigens, indien er al een kern van waarheid in uw verklaringen zou schuilen hetgeen hierboven ten stelligste wordt betwist -, dient erop gewezen dat er een federale organisatie bestaat die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP) (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaren betreft.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het

gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Delta te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Delta aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft het door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde **foto's** van het verjaardagsfeest van uw echtgenoot in België, van familiemomenten met uw echtgenoot en stiefzoons in België en van uw traditioneel huwelijksfeest in Nigeria [waarbij u niet aanwezig was], dient opgemerkt dat deze documenten niets weten te wijzigen aan bovenstaande verklaringen. Deze foto's geven enkel aan dat u traditioneel gehuwd bent en een gezin heeft in België, maar zij hebben niets te maken met de redenen voor uw vlucht uit Nigeria of de redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Nigeria.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In het enig middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsverplichting.

Ter onderbouwing van het middel stelt verzoekster:

"Verzoekster meent gelet op het feitenrelaas dat zij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor het specifieke vluchtelingenstatuut zoals bedoeld door artikel 48/3 omdat zij gegronde vrees heeft om bij haar terugkeer vervolgd te worden door de priester van Udele, dan wel de aanhangers van het Udele geloof binnen de geloofsgemeenschap. Vermits deze vrees gegrond is gelet op het feitenrelaas, schendt de beslissing artikel 48 en 48/2 Vreemdelingenwet.

Minstens meent verzoekster in aanmerking te komen voor het subsidiaire beschermingsstatuut, vermits zij bij haar terugkeer gevonden dreigt te worden door de mensenhandelaars van wie ze is ontvlucht, en geen beroep kan doen op de statelijke autoriteiten in Nigeria. Bij de vlucht was er immers kennelijk sprake van corruptie bij de grenswachter, waardoor het risico bestaat dat deze haar terugkeer zal melden aan haar mensenhandelaars. Gelet op deze gegronde vrees voor ernstige schade komt verzoekster in aanmerking voor het statuut van de subsidiair beschermde, zoals bedoeld door art. 48/4 Vreemdelingenwet, waardoor de beslissing artikel 48 en 48/2 Vreemdelingenwet miskent. Verzoeker kan de hulp van de statelijke autoriteiten van Nigeria klaarblijkelijk ook niet inroepen, vermits zij daarvoor zou moeten terugkeren, wat een reëel risico inhoudt dat de corrupte grenswachter, van wie ze de naam niet kent, haar terugkomst zou melden aan de mensenhandelaars.

Aangezien de door de verwerende partij aangehaalde argumenten (minuscule onwetendheden) falen naar rechten om de bestreden beslissing te motiveren, is de bestreden beslissing tevens in strijd met de materiële motiveringsverplichting."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in België of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en gedurende zes jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen in 2021, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Dit geldt des te meer aangezien in het verzoekschrift niet wordt betwist dat verzoekster voorheen ook nog een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk had ingediend en zij in België vroeger ook nog verblijfprocedures heeft opgestart.

5. In de mate dat verzoekster aanvoert dat argumenten van verweerder in strijd zijn met de materiële motiveringsplicht omdat het slechts *“minuscule onwetendheden”* betreffen, blijkt dit in het geheel niet uit de bijzonder omstandige motivering waaruit onder meer blijkt:

- verzoeksters verklaringen inzake haar – laattijdig - verzoek om internationale bescherming in Frankrijk zijn dermate incoherent en inconsistent dat ze ongeloofwaardig zijn;
- verzoeksters verklaringen bij een medewerker van het gesloten centrum in Brugge tijdens het intakegesprek zijn op geen enkele wijze te verzoenen met haar verklaringen tijdens het interview voor de DVZ en het persoonlijk onderhoud bij verweerder;
- inzake haar verklaringen over de spirituele vervolging in Nigeria vanwege de priester van de Udele, blijkt ze een ‘spirituele geest’ te vrezen, hetgeen niet aangenomen kan worden grond van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch kan hieruit blijken dat ze een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen;
- verzoekster maakt evenmin een persoonlijke vrees voor vervolging door politici, omdat deze samenwerken met de Udele-priester, aannemelijk;
- verzoeksters verklaringen zijn niet geloofwaardig waar zij aanvoert bij terugkeer naar Nigeria te worden vervolgd door de priester van de Udele-geloofsgemeenschap die haar op jonge leeftijd zou hebben genezen;

- het is niet geloofwaardig dat verzoekster uit Nigeria zou zijn vertrokken en terecht kwam in de handen van mensenhandelaren die haar dwongen de reis terug te betalen door zich te prostitueren en dit ingevolge het ontbreken van coherentie en consistentie in het aangevoerde relaas.

De omstandige motiveringen inzake voorstaande vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en zijn terecht en pertinent.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoekster kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters – volstrekt ongeloofwaardig relaas (*cf. supra*) – kan er evenmin toe leiden dat zij geconfronteerd zou worden met ‘de corrupte grenswachter’ die haar terugkomst zou melden aan ‘de mensenhandelaars’.

Verzoekster brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c). Zij voert immers geen concreet verweer tegen de motivering waaruit blijkt dat er voor burgers in de staat Delta actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf april tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS

